

EN
SØMAND
GAAR
I LAND

The poster features a collage of four actors. On the left, a man in a grey trench coat and cap holds a white sailor's hat. On the right, a man in a dark jacket and trousers stands with his hands in his pockets. In the foreground, two women are seated; one in a white blouse and checkered skirt, the other in a black dress. The background is a bright yellow with a large red circle containing the title, a rope knot at the top, and a red ship silhouette on the left. Various red signs with white text are scattered on the right side.

CAFE HENDRICK

THE
PICTURE

SIXEMA
NOT
TION
etc

NY
VART

TOO
ACK

OLE

I HOVEDROLLERNE:

Vladimir W. Olsen. Fyrbøder.....	<i>Poul Reichhardt</i>
Frederik. Matros.....	<i>Lau Lauritzen</i>
Henrik - portner i sømandshjemmet »Bethel«.....	<i>Mogens Hermansen</i>
Bestyrer Nielsen. Sømandshjemmet »Bethel«.....	<i>Carl Johan Hviid</i>
Fru Nielsen - hans kone.....	<i>Fernanda Movin</i>
Pastor Poulsen. Sømandspræst.....	<i>Jørn Jeppesen</i>
Hr. Jespersen. Bestyrelsesmedlem.....	<i>Knud Heglund</i>
Bedugget fyr.....	<i>Poul Hagen</i>
Politiassistenten.....	<i>Emil Hass Christensen</i>
Bach, tjener i »Den sorte sejler«.....	<i>Ib Schønberg</i>
Herman - portsheikagtig fyr.....	<i>Carl Ottosen</i>
Hermans ledsager.....	<i>Per Gundmann</i>
Inger.....	<i>Lisbeth Movin</i>
Fru Mortensen.....	<i>Marie Brink</i>
Esther - en ung husassistent.....	<i>Birgitte Bruun</i>
En dame på mødrehjælpens kontor.....	<i>Tove Grandjean</i>
Afdelingschefen i et stormagasin.....	<i>Thorkil Lauritzen</i>

En Sømand går i Land

Produktion:

A/s Filmsatelieret ASA

Instruktion: Lau Lauritzen

Drejebog: Grete Frische
(efter ide af viceskoleinspektør Alfr. Johnsen)

Musik: Sven Gyldmark

Fotografi: Rudolf Frederiksen

Tone: Bent Høyer

Dekorationer: Steini Sveinbjørnsson

Distribution:
A/S ASA filmudlejning

En sømand går i land

Dette er historien om en matros og hans oplevelser fra det øjeblik, han mønstrer af og går iland, til han tre måneder senere tager hyre igen ... Frederik Larsen hedder han, og han har sejlet, siden han var 15, men nu har han tabt lysten til sømandslivet efter at ha' mistet sin bedste ven Bob, der druknede under en orkan. Frederik føler savnet af kammeraten dobbelt hårdt, for han er en ensom fyr uden familie.

Da hans skib anløber København kort før jul, går han iland med hele sin hyre på lommen — fast besluttet på at dulme sin sorg og ensomhedsfølelse i Nyhavns gæstfrie værtshuse. Se, Nyhavn og Nyhavn er jo to ting: der er den stille side med de lige numre, og så er der den anden side med masser af uligenumre, og med hele det brogede liv, som gør Nyhavn berømt og berygtet.

På „den stille side“ ligger sømandshjemmet Bethel, hvor man — imod at

visе sin søfartsbog — kan bo og spise for en billig penge. Her afleverer Frederik sin kuffert og køjesæk, inden han lader sig lokke af støjen, latteren og den muntre harmonikamusik, der lyder over kanalens stille vand. I café „Den sorte sejler“ placerer tilfældet ham ved siden af Inger, hvis erhverv ikke står i telefonbogen, skønt det er et af de ældste i verden. Hun er i selskab med en arbejdsløs fyrbøder, Vladimir W. Olsen, der er fuld af humør og fiduser.

Dette møde betyder en stor kursændring for Frederik, der sidder i det larvende lokale og bli'r mindet om en ung pige, som han traf, da han sidst var hjemme for et par år tilbage. Beslutsomt kører han ud til den fattige havekoloni, hvor han husker, hun boede med sine forældre — kun for at erfare, at den unge pige er død, men har efterladt ham et varigt minde i form af en sprællevende og utrolig snavset lille dreng .....

Da Frederik står med sin søn på armen, vælder en ukendt ømhed op i ham, og han vil ikke efterlade barnet i de triste omgivelser. Han tager ham simpelt-

hen med sig uden at tænke på, at sømandshotellet ikke er noget spædbørns-hjem, og at han ikke engang har enkeltværelse, men er kommet til at dele kammer med Vladimir W. Olsen, som med fin ironi udtaler, at han aldrig ville ha' delt værelse med Frederik, hvis han havde vidst, han var med barn.

Vladimir bli'r dog hurtigt så begejstret for lille Bob, som drengen nu kaldes, at der opstår et varmt venskab mellem de to søfolk, der sammen prøver at klare paragrafferne for den lille moderløse fyr. Da de begge går og hæver understøttelse på deres respektive forbund, må de naturligvis ikke tage fast arbejde iland, men det ville heller ikke passe den arbejdssky Vladimir. Han har i nogen tid skaffet sig lidt ekstra penge ved at synge i gårdene, og da han hører, at Frederik kan traktere en harmonika, får han ham overtalt til at følge med rundt og spille, mens han gi'r tenoren gas full speed ahead.

I en af gårdene træffer de to venner en sød ung husassistent, Ester, der får Frederik til at synke i jorden i skam, da hun gi'r ham penge efter et af sang-

numrene. — Så snart han har lejlighed til det, inviterer han Ester ud — dels for at træffe hende igen, dels for at stive sin mandfolkeværdighed lidt af, men trods den sympati, der opstår imellem dem, bli'r bekendtskabet af kort varighed, fordi Ester rejser ud på landet og overtager et lille gartneri, som hendes onkel har efterladt hende. — Og Frederik savner sit arbejde på søen — hvordan det tilsidst lykkes ham at få sit barn vel installeret hos Ester, at afsløre en narkotikabande og få sig selv og sin krøllede ven Vladimir anbragt på søen, hvor de hører hjemme, er vores hovedpine og forhåbentligt Deres morskab.

